ДЕРЖАВНА УСТАНОВА «ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ ХРЕБТА ТА СУГЛОБІВ ІМЕНІ ПРОФЕСОРА М.І. СИТЕНКА НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ»
(ДУ «ІПХС ІМ. ПРОФ. М.І. СИТЕНКА НАМН УКРАЇНИ»)

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення Вченої ради
ДУ «ІПХС
ім. проф. М.І. Ситенка
НАМН України»
протокол № 14
від 25.09.2026 р.
Голова Вченої ради
професор

_____ Микола КОРЖ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор
ДУ «ІПХС
ім. проф. М.І. Ситенка
НАМН України»

_____ Станіслав БОНДАРЕНКО

Антикорупційна програма

м. Харків

ПЕРЕДМОВА

Корупція є однією з найгостріших глобальних проблем сучасності, від розв'язання яких залежить подальший розвиток світової спільноти загалом та українського суспільства зокрема. Толерування корупції послаблює демократію та державне управління, що призводить до порушень прав людини, збільшення злочинності та інших загроз, спотворює ринкові механізми, погіршує якість життя людей.

Особливо цинічно виглядають корупційні діяння представників влади та посадових осіб державних органів України у той час, коли нещадний ворог щогодини і щохвилини вбиває українських захисників і захисниць на полях битв, цивільних мешканців українських міст та сіл. У такі хвилини постає питання: вони українські посадовці чи діють заодно з ворогом?

У такі важкі часи Державна установа "Інститут патології хребта та суглобів ім. проф. М.І. Ситенка Національної академії медичних наук України" (далі – Інститут) усвідомлює свій обов'язок ефективного виконання функцій в інтересах громадян України і майбутніх поколінь та засуджує корупцію як таку, що підриває демократію, ставить під загрозу існування української держави, соціальну справедливість і верховенство права, завдає серйозної шкоди економіці та суспільству

1.1. Антикорупційна програма є стратегічним документом, спрямованим на забезпечення прозорості та доброчесності у діяльності Інституту. Антикорупційна програма спрямована на підтримку антикорупційної стратегії держави, впровадження механізмів прозорості, доброчесності, зниження корупційних ризиків у діяльності Інституту та удосконалення системи запобігання і протидії корупції в Інституті.

Антикорупційна програма є внутрішнім документом Інституту, що визначає заходи, спрямовані на дотримання норм антикорупційного законодавства керівництвом, співробітниками Інституту.

1.2. Антикорупційна програма Інституту розроблена відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» зі змінами, Закону України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні на 2021-2025 роки» та Методології управління корупційними ризиками, затвердженої наказом Національного агентства з питань запобігання корупції від 28 грудня 2021 року № 830/21, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17 лютого 2022 року за № 219/37555, що утворюють основу антикорупційного законодавства України.

1.3. Антикорупційні заходи програми скеровані на:

-запобігання корупції, у тому числі на виявлення та усунення причин корупції (профілактику корупції);

-виявлення корупційних правопорушень та інформування про них державних органів, уповноважених займатись розкриттям та розслідуванням корупційних правопорушень;

- мінімізацію та усунення наслідків корупційних правопорушень.

2. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ В АНТИКОРУПЦІЙНІЙ ПРОГРАМІ

2.1. Для цілей Програми використовуються наступні основні поняття:

антикорупційна програма - комплекс правил, стандартів і процедур щодо виявлення, протидії та запобігання корупції у діяльності Інституту, надалі антикорупційна програма;

корупція - використання особами, які працюють в Інституті, наданих їм службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянки/пропозиції чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити що особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей;

антикорупційна політика Інституту - діяльність, скерована на створення дієвої системи протидії корупції;

корупційне правопорушення - діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

неправомірна вигода - грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи не грошового характеру, які обіцяють, пропонують, надають або одержують без законних на те підстав;

потенційний конфлікт інтересів - наявність у особи приватного інтересу у сфері, в якій вона виконує свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи не вчинення дій під час виконання зазначених повноважень;

подарунок - грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, правопорушення, пов'язане з корупцією - діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені Законом України «Про запобігання корупції» вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність;

приватний інтерес - будь-який майновий чи немайновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами, у тому

числі ті, що виникають у зв'язку з членством або діяльністю в громадських, політичних, релігійних чи інших організаціях;

реальний конфлікт інтересів - суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи не вчинення дій під час виконання зазначених повноважень;

суб'єкти декларування - особи, зазначені у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», інші особи, які зобов'язані подавати декларацію відповідно до цього Закону;

члени сім'ї - особи, які перебувають у шлюбі, а також їхні діти, у тому числі повнолітні, батьки, особи, які перебувають під опікою і піклуванням, інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі;

запобігання корупції - діяльність Інституту щодо реалізації антикорупційної політики, скерованої на виявлення, вивчення, обмеження або усунення явищ, що породжують корупційні правопорушення або сприяють їх поширенню;

посадова особа - особа яка постійно або тимчасово обіймає посаду в Інституті, та функції якої пов’язані з виконанням організаційно - розпорядчих або адміністративно-господарських обов’язків;

організаційно-розпорядчі обов’язки - обов’язки окремих осіб, що за посадою здійснюють керівництво діяльністю Інституту, зокрема, директор Інституту, його заступники, головний бухгалтер, керівники структурних підрозділів (начальники відділів, лабораторій), тощо. адміністративно-господарські обов’язки - обов’язки окремих осіб по управлінню або розпорядженню майном Інституту (установлення порядку його зберігання, переробки, реалізації, забезпечення контролю за цими операціями тощо), зокрема, начальники планово-господарських, постачальних, фінансових відділів і служб, завідувачі складами, лабораторіями, майстернями, тощо. уповноважений з антикорупційної програми - посадова особа підприємства, що призначається відповідно до законодавства про працю Директором Інституту в порядку передбаченому ухваленою антикорупційною програмою, далі за текстом Уповноважений.

2.2. В даній програмі використовуються юридичні терміни і поняття, визначені в Законах України «Про запобігання корупції».

3. МЕТА АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

3.1. Антикорупційна програма відображає підтримку Інститутом антикорупційної стратегії держави, що підтверджується використанням етичних стандартів та принципів надання публічної інформації, підтримання ділової репутації Інституту на високому рівні.

3.2. Інститут визначає наступні цілі:
- мінімізувати ризики втягнення керівництва та працівників Інституту, незалежно від займаної посади, в корупційну діяльність;
- сформувати у співробітників, аспірантів, та інших осіб цілісного єдиного усвідомлення та розуміння антикорупційної програми Інституту про неприйняття корупції у будь-яких її виявленнях;
- доводити до відома та роз'яснювати основні положення антикорупційного законодавства України.

4. ПРИНЦИПИ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

4.1 В основу розроблення Антикорупційної програми покладено наступні принципи:
- верховенства права: формування нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності;
- законності: відповідності антикорупційних заходів Конституції України, законодавству України у сфері запобігання корупції та іншим нормативно-правовим актам;
- прозорості: відкритості та публічності процесу оцінювання корупційних ризиків, визначення заходів впливу на корупційні ризики;
- інклюзивності: забезпечення участі громадськості та працівників у формуванні антикорупційних стандартів і процедур;
- адаптованості: врахування сфери діяльності Інституту, визначення заходів відповідно до здійснюваних її повноважень і функцій;
- об’єктивності та неупередженості: врахування суспільних інтересів щодо удосконалення створеної внутрішньої організаційної системи запобігання та виявлення корупції для досягнення мети Антикорупційної програми;
- справедливості: забезпечення невідворотності юридичної відповідальності за корупційні та пов’язані з корупцією правопорушення;
- оперативності: своєчасне запровадження належних процедур, які мінімізуватимуть відповідні корупційні ризики.
4.2 Засади антикорупційної політики в Інституті реалізуються шляхом виконання завдань і заходів за такими пріоритетними напрямками:
- забезпечення системного підходу до запобігання і протидії корупції;
- реалізація антикорупційної політики в кадровому менеджменті, формування негативного ставлення до корупції;
- здійснення заходів щодо дотримання вимог фінансового контролю, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів;
- запобігання корупції в сфері публічних закупівель;
- забезпечення дотримання працівниками Інституту вимог і обмежень, встановлених Законом України «Про запобігання корупції», запобігання порушенню етичних норм, вчиненню вчинків, які можуть підірвати авторитет Інституту, негативно вплинути на репутацію працівника;

- організація роботи з повідомленнями про факти порушень антикорупційного законодавства;
- співпраця з громадськістю та міжнародними організаціями щодо здійснення антикорупційних заходів.

4.3 Директор Інституту, його заступники, керівники структурних підрозділів формують етичний стандарт негативного відношення до будьяких проявів корупції, подаючи приклад вчасною доброчесною поведінкою та здійснюючи ознайомлення з антикорупційним законодавством всіх співробітників установи.

4.4 Директор Інституту, його заступники відповідають за організацію всіх заходів, скерованих на реалізацію принципів та вимог антикорупційної програми, включаючи призначення осіб, відповідальних за розробку антикорупційних заходів, їх втілення в життя та контроль за виконанням.

5. СУ Б'ЄКТИ, НА ЯКИХ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

5.1. Суб'єктами, на яких поширюються дія антикорупційної програми, є співробітники Інституту, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських обов'язків, чи спеціально уповноважені особи на виконання таких обов'язків, а також інші особи, які не є посадовими або службовими особами але перебувають з Інститутом у трудових відносинах.

6. Моніторинг, оцінка виконання та перегляд Антикорупційної програми

Моніторинг виконання Антикорупційної програми здійснюється не рідше одного разу на півріччя уповноваженим з антикорупційної діяльності Інституту, який інформує про хід виконання Антикорупційної програми керівництво.

Моніторинг виконання Антикорупційної програми полягає у зборі та аналізі інформації про повноту та своєчасність виконання заходів, передбачених Антикорупційною програмою, їх актуальність та відповідність середовищу організації з метою контролю стану управління корупційними ризиками, виявлення та усунення недоліків у положеннях Антикорупційної програми.

Під час моніторингу аналізується фактичний стан виконання кожної категорії заходів, передбачених Антикорупційною програмою, а саме заходів з реалізації антикорупційної політики Інституту, заходів впливу на корупційні ризики, навчальних заходів.

Керівники структурних підрозділів Інституту, відповідальні за виконання заходів, передбачених Антикорупційною програмою, щопівроку (до 25 січня і до 25 липня) надають уповноваженому з антикорупційної діяльності Інституту інформацію про стан виконання заходів, а у разі невиконання або несвоєчасного виконання окремих заходів – інформують про причини, які до цього призвели.

Уповноважений з антикорупційної діяльності Інституту аналізує та узагальнює отриману інформацію, готує звіт про стан виконання Антикорупційної програми, який містить інформацію про кількість та об'єм виконаних передбачених Програмою заходів та їх частку (у відсотках) у загальній кількості заходів, що мали бути виконані у відповідному звітному періоді - І півріччя, календарний рік. Звіт повинен включати інформацію щодо:

1) стану виконання заходів, визначених Антикорупційною програмою;

2) результатів упровадження заходів, визначених Антикорупційною програмою;

3) виявлених порушень вимог Закону, цієї Антикорупційної програми, заходів, ужитих для усунення таких порушень та запобігання їх вчиненню у майбутньому;

4) кількості проведених перевірок, внутрішніх розслідувань, їх результатів;

5) фактів порушення гарантій незалежності уповноваженої особи з антикорупційної діяльності;

6) стану виконання заходів, спрямованих на усунення або мінімізацію корупційних ризиків;

7) проведених навчальних заходів з питань запобігання та виявлення корупції та стану засвоєння отриманих знань;

8) співпраці з викривачами;

9) нововиявлених корупційних ризиків;

10) пропозицій і рекомендацій.

Оцінка виконання передбачених Антикорупційною програмою заходів визначається за такими критеріями:

• «Виконано» або «Постійно виконується» – у разі якщо запланований захід у звітному періоді виконано або постійно виконується протягом звітного періоду;

• «У стадії виконання» – у разі якщо у звітному періоді виконання заходу розпочато;

• «Не виконано» – у разі якщо виконання заходу у звітному періоді не розпочиналося.

Якщо виконання заходу обумовлено певною подією, строк виконання заходу розпочинається з моменту настання цієї події.

Звіт про стан виконання Антикорупційної програми щопівроку (до 30 січня і до 30 липня) надається керівнику Інституту для прийняття рішень та розміщується на офіційному вебсайті.

Громадський контроль виконання Антикорупційної програми здійснюється представниками зовнішніх заінтересованих сторін (громадськості), міжнародними інституціями та представниками громадянського суспільства за їх рішенням.

З метою одержання консультацій щодо оцінки стану досягнення мети Антикорупційної програми та ефективності здійснюваних завдань і заходів до моніторингу виконання програми можуть залучатися представники експертного середовища, які володіють спеціальними знаннями у сфері діяльності Інституту та/або у сфері запобігання та/або протидії корупції

Уповноважена особа з питань антикорупційної діяльності забезпечує не рідше ніж один раз на рік організацію здійснення оцінки результатів впровадження заходів, передбачених Антикорупційною програмою.

Програма підлягає перегляду у випадку:

• змін у середовищі Інституту (організаційної структури, функцій та процесів тощо) (у разі потреби);

• внесення до законодавства, зокрема антикорупційного, змін, які впливають на діяльність Інституту;

• виявлення за результатами моніторингу її виконання невідповідностей/недоліків у діяльності з управління корупційними ризиками;

• ідентифікації нових корупційних ризиків;

• визначення Верховною Радою України засад антикорупційної політики (Антикорупційна стратегія) та затвердження Кабінетом Міністрів України державної програми з виконання Антикорупційної стратегії протягом 30 днів з дня набрання чинності відповідного законодавчого акту;

• надання пропозицій Національним агентством з питань запобігання корупції про вдосконалення (конкретизацію) її положень;

• якщо в процесі реалізації заходів, передбачених Антикорупційною програмою, виявлено недостатню їх ефективність або за результатами дослідження (аналізу) внутрішнього/зовнішнього середовища Інституту виявлено нові корупційні ризики у його діяльності.

Перегляду Антикорупційної програми може передувати проведення додаткового оцінювання корупційних ризиків, яке здійснюється в установленому Методологією порядку. Ініціаторами перегляду Антикорупційної програми можуть бути керівництво Інституту, уповноважена особа з питань запобігання корупції та інші працівники Інституту. Пропозиції щодо внесення змін до Антикорупційної програми письмово подаються уповноваженій особі, яка вивчає, систематизує та вносить їх на розгляд робочої групи з оцінювання корупційних ризиків.

За рішенням членів робочої групи та у випадку наявності підстав для перегляду Антикорупційної програми уповноважений з антикорупційної діяльності Інституту ініціює внесення змін до Антикорупційної програми та готує проєкт відповідних змін. Проєкт змін до Антикорупційної програми подається на розгляд Голові Українського інституту національної пам’яті.

Зміни до Антикорупційної програми вносяться шляхом видання наказу Інституту, доводяться до відома усіх працівників Інституту та розміщуються на його офіційному вебсайті.

7. НОРМ И ПРОФ ЕСІЙНОЇ ЕТИКИ СПІВРОБІТНИКІВ ІНСТИТУТУ

7.1. Під час виконання посадових обов'язків, працівники Інституту зобов’язані додержуватися норм:

- при виконанні своїх повноважень працівники Інституту зобов’язані дбайливо (раціонально, ефективно та економно) використовувати матеріальні та фінансові ресурси, які їм доручені;
- працівники Інституту повинні приймати рішення в рамках своєї визначеної компетенції та доручень на основі наявної відповідної інформації, незалежно від своїх власних інтересів та виключно в інтересах Інституту;
- всі заяви, зроблені працівниками Інституту від імені Інституту, повинні бути правдивими та вичерпними.

8. О БО В’ЯЗКИ ПРАЦІВНИКІВ ІНСТИТУТУ У ЗВ’ЯЗКУ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ І ПРОТИДІЄЮ КОРУПЦІЇ

8.1. Обов’язки працівників Інституту, пов'язаних із запобіганням та протидією корупції:

- утримуватися від вчинення і (або) участі у вчиненні корупційних правопорушень в інтересах або від імені Інституту;
- утримуватися від поведінки, яка може бути витлумаченою оточуючими як готовність вчинити або брати участь у скоєнні корупційного правопорушення в інтересах або від імені Інституту;
-негайно інформувати безпосереднього керівника, особу відповідальну за дотримання антикорупційної програми - уповноваженого або керівництво про випадки відмінювання працівника до вчинення корупційних правопорушень;
- негайно інформувати безпосереднього керівника або особу, відповідальну за дотримання антикорупційної програми - уповноваженого або керівництво про випадки вчинення корупційних правопорушень іншими працівниками, контрагентами чи іншими особами, про що стало відомою працівникові;
- повідомити безпосереднього керівника або особу відповідальну за дотримання антикорупційної програми - уповноваженого про можливість виникнення або виниклому у працівника конфлікті інтересів.

9. ПРАВОВИЙ СТАТУС, ПРАВА І ОБОВ’ЯЗКИ УПОВНОВАЖЕНОЇ ОСОБИ, ЯК ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ЗА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

9.1. Правовий статус особи.

9.1.1. Особа призначається вченою радою Інституту та наказом директора.

9.1.2. Не можна призначати працівника, який:
- має непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість;
- за рішенням суду визнана недієздатною чи дієздатність якої обмежена;
- звільнена з посад у державних органах, органах місцевого самоврядування за порушення присяги або у зв'язку з вчиненням корупційного правопорушення чи правопорушення, пов'язаного з корупцією.
9.1.3. Несумісною з діяльністю відповідального є робота на посадах, зазначених у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції», а також будь-яка інша діяльність, яка створює реальний чи потенційний конфлікт інтересів з діяльністю юридичної особи.
9.1.4. Відповідальна особа може бути звільнений від обов’язків достроково в разі:
- розірвання трудового договору за своєю ініціативою;
- розірвання трудового договору з ініціативи Директора Інституту;
- набрання законної сили рішенням суду про визнання його недієздатним або обмеження його цивільної дієздатності, визнання його безвісно відсутнім чи оголошення його померлим;
- набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- смерті.

9.2. Відповідальна особа підпорядкована та підзвітній лише Директору Інституту.

9.3. Права і обов’язки відповідальної особи.
9.3.1. Відповідальна особа під час виконання покладених на неї завдань має права та обов’язки:
- отримувати інформацію від фізичних та юридичних осіб про порушення вимог чинного законодавства у сфері боротьби з корупцією, проводити за власною ініціативою перевірку можливих фактів порушення вказаних вимог;
- проводити перевірки організації роботи із запобігання і виявлення корупції в структурних підрозділах Інституту;
- здійснювати моніторинг та контроль за виконанням актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів у діяльності співробітників Інституту;
- отримувати від працівників Інституту письмові пояснення з приводу обставин, що можуть свідчити про порушення правил етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, інших вимог та обмежень, передбачених чинним законодавством та антикорупційною програмою;
- ініціювати проведення службового розслідування, вжити заходів щодо притягнення до відповідальності осіб, винних у вчиненні корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень;
- здійснювати співпрацю із особами, які добросовісно повідомляють про можливі факти корупційних або пов’язаних з корупцією правопорушень;

- вживати заходів щодо правового та іншого захисту осіб, які добросовісно повідомляють про можливі факти корупційних або пов’язаних з корупцією правопорушень.

У випадку виявлення ознак корупційного або пов’язаного з корупцією правопорушення або отримання повідомлення про корупційне правопорушення, відповідальна особа з дозволу директора, ініціює проведення службового розслідування та вживає заходів щодо притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності, а у випадках виявлення ознак кримінального або адміністративного правопорушення.

10.МОНІТОРИНГ ТА КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

10.1. У зв'язку з можливою зміною в часі корупційних ризиків та інших факторів, що впливають на господарську діяльність Інституту, Інститут здійснює моніторинг впроваджених адекватних заходів щодо запобігання корупції, контролює їх дотримання, а при необхідності переглядає та вдосконалює їх.

11. УМОВИ КОНФЕДИЦІЙНОСТІ ІНФОРМУВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ОСОБИ ПРАЦІВНИКАМИ ПРО ФАКТИ ПІДБУРЕННЯ ЇХ ДО ВЧИНЕННЯ КОРУПЦІЙНОГО ПРАВОПОРУШ ЕННЯ АБО ПРО ВЧИНЕНІ ІНШИМИ ПРАЦІВНИКАМИ ЧИ ОСОБАМИ КОРУПЦІЙНИХ АБО ПОВЯЗАПИХ З КОРУПЦІЄЮ ПРАВОПОРУШ ЕНЬ. ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ, ЯКІ НАДАЮТЬ ДОПОМОГУ В ЗАПОБІГАННІ І ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

11.1. Інститут вимагає від своїх працівників дотримання цієї антикорупційної програми, інформуючи їх про ключові принципи, вимоги та санкції за порушення.

11.2. В Інституті організовуються безпечні, конфіденційні і доступні засоби інформування керівництва Інституту, уповноваженого (письмова заява на ім'я Директора або особисте звернення; повідомлення телефоном або факсимільного зв’язку; електронна пошта та інше) про факти хабарництва з боку осіб, які надають послуги в інтересах комерційної організації або від її імені. На адресу Директора Інституту або уповноваженого можуть надходити пропозиції щодо поліпшення антикорупційних заходів і контролю, а також запити з боку працівників і третіх осіб.

11.3. В Інституті проводиться навчання з питань доброчесного повідомлення про факти корупції, зокрема:

- регулярне проведення інформаційних кампаній, спрямованих на формування психологічної установки у працівників щодо несприйняття корупції як способу розв’язання проблеми;

- підвищення рівня правової свідомості працівників, зокрема, в частині обізнаності щодо своїх прав та свобод, механізму їх реалізації, конфіденційності та правових способів захисту викривачів;
- роз’яснення найбільш важливих антикорупційних заходів, що здійснюються в державі, положень законодавства про запобігання корупції, зокрема, в частині визначення видів та форм корупційної поведінки;
- системне запровадження проведення освітніх заходів щодо моделей поведінки у тих чи інших ситуаціях з можливими корупційними ризиками.

11.4. В Інституті запроваджуються умови конфіденційності, а саме:
- інформація про викривача (особа, яка надає допомогу в запобіганні і протидії корупції) може бути розголошена лише за його згодою, крім випадків, встановлених законом;
- повідомлення про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» може бути здійснене співробітником Інституту без зазначення авторства (анонімно);
- конфіденційними визнаються всі відомості щодо викривачів та корупційних проявів посадових осіб, отримані від працівників Інституту чи інших осіб;
- розгляд повідомлень про корупційні прояви посадових осіб, здійснюється з урахуванням положень ст. 53 Закону України «Про запобігання корупції»;
- анонімне повідомлення про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» підлягає розгляду, якщо наведена у ньому інформація стосується конкретної особи, містить фактичні дані, які можуть бути перевірені;
- анонімне повідомлення про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» підлягає перевірці у термін не більше п’ятнадцяти днів від дня його отримання.

Особи, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, перебувають під захистом держави. За наявності загрози життю, житлу, здоров'ю та майну осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, або їх близьких осіб, у зв'язку із здійсненим повідомленням про порушення вимог Закону «Про запобігання корупції» та цієї антикорупційної програми, правоохоронними органами до них можуть бути застосовані правові, організаційно-технічні та інші спрямовані на захист від протиправних посягань заходи, передбачені Законом України "Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві".

Особа або член її сім'ї не може бути звільнена чи примушена до звільнення, притягнута до дисциплінарної відповідальності чи піддана з боку керівництва Інституту негативним заходам впливу (переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вишу посаду, скорочення заробітної плати тощо) або загрозі таких заходів впливу у зв'язку з повідомленням нею про порушення вимог Закону «Про запобігання корупції» та цієї антикорупційної програми іншою особою. Керівництво Інституту у разі виявлення корупційного або пов'язаного з корупцією

правопорушення чи одержання інформації про виявлення такого правопорушення працівниками підприємства зобов'язане у межах своїх повноважень ужити заходів ЩОДО припинення такого правопорушення та негайно письмово повідомити про його вчинення спеціально уповноважений суб'єкт у сфері протидії корупції.

12. ВЖИТТЯ ЗАХОДІВ РЕАГУВАННЯ ЩОДО ВИЯВЛЕНИХ ФАКТІВ КОРУПЦІЙНИХ АБО ПОВ'ЯЗАНИХ З КОРУПЦІЄЮ ПРАВОПОРУШЕНЬ В ІНСТИТУТІ

12.1. Відповідальність за невиконання (неналежне виконання) антикорупційної програми.

12.1.2. Керівництво та співробітники всіх структурних підрозділів Інституту, незалежно від займаної посади, несуть відповідальність, передбачену чинним законодавством України, за дотримання принципів і вимог цієї антикорупційної програми, а також Закону України «Про запобігання корупції» також за дії (бездіяльність) підлеглих їм осіб, що порушують ці принципи і вимоги.

12.1.3. Особи, винні в порушенні вимог цієї антикорупційної програми, а також Закону України «Про засади запобігання корупції» можуть бути притягнуті до дисциплінарної, адміністративної, цивільно-правової або кримінальної відповідальності за ініціативою Директора Інституту, правоохоронних органів чи інших осіб у порядку та на підставах, передбачених законодавством України, спеціальними нормативними актами та трудовими договорами.

12.1.4. Інститут заявляє про те, що жоден співробітник не буде підданий санкціям (у тому числі звільнений, знижений на посаді, позбавлений премії), якщо він повідомив про факт корупції, відмовився дати або отримати хабар, здійснити підкуп, надати посередництво в хабарництві.

12.1.5. Особа, яка вчинила корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з корупцією, однак судом не застосовано до неї покарання або не накладено на неї стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певного діяльністю, пов'язаними з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або такою, що прирівнюється до цієї діяльності, підлягає притягненню до дисциплінарної відповідальності.

12.1.6. З метою виявлення причин та умов, що сприяли вчиненню корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення або невиконанню вимог антикорупційної програми, а також Закону України «Про запобігання корупції» в інший спосіб, рішенням Директора Інституту, відносно особи яка вчинила таке правопорушення, проводиться службове розслідування.

12.1.7. Особа, щодо якої складено протокол про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, якщо інше не передбачено Конституцією і законами України, може бути відсторонена від виконання

посадових обов'язків за рішенням керівника Інституту до закінчення розгляду справи судом.

12.1.8. У разі закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, у зв'язку з відсутністю події або складу адміністративного правопорушення відстороненій від виконання посадових обов'язків відшкодовується середній заробіток за час вимушеного прогулу, пов'язаного з таким відстороненням.

12.2. Співпраця з правоохоронними органами у сфері протидії корупції.

12.2.1. Співпраця з правоохоронними органами є важливим показником дійсної прихильності Інституту декларованим антикорупційним стандартам поведінки.

Дане співробітництво може здійснюватися в різних формах:

- необхідно повідомляти у відповідні правоохоронні органи про випадки вчинення корупційних правопорушень, про які стало відомо;
- надання сприяння уповноваженим представникам контрольнонаглядових і правоохоронних органів при проведенні ними інспекційних перевірок діяльності підприємства з питань запобігання та протидії корупції;
- надання сприяння уповноваженим представникам правоохоронних органів при проведенні заходів по припиненню або розслідування корупційних злочинів, включаючи оперативно-розшукові заходи;
- керівництво Інституту і співробітники не повинні допускати втручання у виконання службових обов'язків посадовими особами судових або правоохоронних органів.

13. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

13.1. При виявленні недостатньо ефективних положень цієї антикорупційної програми або пов'язаних з ним антикорупційних заходів Інституту, або при зміні вимог чинного законодавства України у сфері антикорупційної політики керівництво Інституту організовує вироблення та реалізацію плану дій щодо перегляду і зміни цієї антикорупційної програми та/або антикорупційних заходів.

13.2. Антикорупційна програма та зміни до неї погоджується трудовим колективом Інституту та вводиться в дію засіданням Вченої Ради Інституту.

Текст антикорупційної програми оприлюднюється на офіційному сайті Інституту у вільному доступі.

Заступник директора з
наукової роботи,
д-тр мед. наук — Інга ФЕДОТОВА

Завідувач НОВ
професор — Володимир ТАНЬКУТ